

SMARAGDOVÁ DOSKA I:

História Thotha, Atlantána

Ja, *Thoth, Atlantán*, majster mystérií, strážca záznamov, mocný kráľ, mág, žijúci z generácie na generáciu, chystám sa vložiť do *Siení Amentí*, ustanovené ako pomoc tým, ktorí prídu potom, tieto záznamy múdrosti *Velkej Atlantídy*.

Vo veľkolepom meste *Keor* na ostrove *Undal* v čase dávno minulom, započal som túto inkarnáciu. Nie ako malí ľudia súčasného veku, žili a umierali mocní *Atlantídy* skôr z aeónu na aeón, obnovujúc svoje životy v *Sieňach Amentí*, kde rieka života tečie bez prestania vpred.

Stokrát som zostúpil po temnej ceste vedúcej k svetlu a rovnako mnohokrát vystúpil z temnoty do svetla, schopnosti a sily obnovené.

Teraz načas zostupujem a človek *Khému* (*Khém* je staroveký Egypt, pozn. prekl.) viac ma nepozná. Avšak v čase dosiaľ nezrodenom znovu povstanem, mocný a vplyvný, žiadajúci zúčtovanie od svojich následníkov. Potom si daj pozor, ó človeče z *Khému*, pokiaľ si falošne zradil moje učenie, zvrhnem ťa z tvojich výšin do temnoty jaskýň, odkiaľ pochádzaš. Nevyzrad' moje tajomstvá človeku zo *Severu*, ani človeku z *Juhu*, lebo dostihne ťa moja kliatba. Pamätaj a dbaj na moje slová, že sa isto jedného dňa vrátim a vyžiadam to, čo si strážil. Vždy, dokonca spoza času a spoza smrti, odmením či strestám ťa podľa zásluhy. Skvelý bol môj ľud v dávnych dňoch, skvelý v porovnaní s malým ľudom okolo mňa teraz; poznajúc múdrosť starého, hľadajúc hlboko v srdci nekonečna poznanie, ktoré prináležalo mladosti *Zeme*. Boli sme rozumní vďaka múdrosti *Detí Svetla*, ktoré u nás prebývali. Silní vďaka moci vychádzajúcej z večného ohňa. A zo všetkých najväčší spomedzi detí človeka bol môj otec, *Thotme*, strážca veľkého chrámu, spojníca medzi *Detmi Svetla*, ktoré pobývali vnútri chrámu a rasami človeka, ktoré obývali desať ostrovov. Hlásna trúba, po tých troch, *Obyvateľov Undalu*, hovoriaca ku Kráľom hlasom, ktorý je treba poslúchať.

Tam som vyrástol z dieťaťa v muža, otcom zasväcovaný do starých mystérií, dokiaľ nevzbĺkol vnútorný oheň múdrosti, kým nezahorel pohlcujúcim plameňom. Až v jeden

veľký deň prišiel rozkaz od *Obyvateľa Chrámu*, že budem privedený pred neho. Len niekoľko detí človeka pozrelo do onej mocnej tváre a žili už nie ako synovia človeka ale ako *Deti Svetla*, kedy nie sú inkarnovaní vo fyzickom tele.

Bol som vybraný spomedzi synov človeka, vyučovaný *Zotrúvajúčim*, aby jeho zámary mohli byť splnené, zámary v lone času ešte nezrodené. Dlhé veky som pobýval v Chráme, učiac sa stále viac a viac múdrosti, dokiaľ som tiež nepristúpil k svetlu vydávanému veľkým ohňom. Naučil ma ceste k *Amentí*, podsvetiu kde sedí mocný kráľ na svojom tróne moci. Pred *Pánmi Života* a *Pánmi Smrti* hlboko som sa v úcte poklonil a dostal som ako dar Kľúč Života. Bol som oslobodený zo *Sieni Amentí*, nezviazaný smrťou kolobehu života. Cestoval som ďaleko ku hviezdám, kým sa priestor a čas nestali ničotou. Potom som zhlboka pil z pohára múdrosti, pozrel sa do sŕdc ľudí a objavil väčšie tajomstvá a bol som potešený. Pretože iba v *Hľadaní Pravdy* mohla moja *Duša* byť pokojná a vnútorný plameň uhasený.

Počas vekov čo som žil, dívajúc sa na druhých naokolo ako ochutnávajú z pohára smrti a znovu sa vracajú v svetle života. Postupne z *Kráľovstva Atlantského* prechádzali vlny uvedomenia, ktoré boli zajedno so mnou iba preto, aby boli nahradené zrodom nižšej hviezdy.

Podľa zákona, slovo Pána vyrástlo v kvet. Myšlienky *Atlantánov* začali upadať do temnoty, až nakoniec povstal jeho hnev z jeho *Agwanti*, *Zotrúvajúci* (toto slovo nemá žiadny anglický ekvivalent, znamená stav nestrannosti, pozn. zo zdrojového prekladu) hovoriac *Slovo*, volajúc silu. Hlboko v srdci *Zeme* synovia *Amentí* začuli a počujúc, priamo menia kvet ohňa, ktorý horí večne, menia a posúvajú, použijúc *Logos*, dokiaľ ohromný oheň nezmenil svoj smer.

Cez svet sa potom prevalili ohromné vody, topiac a zalievajúc, meniac rovnováhu *Zeme* kým neostal len *Chrám Svetla* stojaci na ohromnej hore *Undal*, stále sa týčiacej nad vodami; niekde tam boli tí, ktorí boli živí, zachránení pred privalmi prúdu.

Potom ma zavolať Pán, hovoriac: „*Zhromaždi môj ľud. Umením, ktoré si sa naučil, preved' ich vodami, až dosiahnete zem zarastených barbarov, žijúcich v jaskyniach púšte. Tam rozviň plán, ktorý už poznáš.*“

Zhromaždil som teda svoj ľud a nastúpili sme na obrí koráb Pána. Nahor vplávali sme do rána. Tmavý pod nami leží Chrám. Náhle povstali nad neho vody. Ustanovený načas, zmizol z povrchu *Zeme*, ohromný Chrám.

Rýchlo sme leteli v ústrety rannému slnku, dokiaľ sa pod nami nerozprestrela zem detí *Khému*. Zúriac, prichádzali s kyjakmi a oštepami, pozdvihnutými v hneve aby zabili a zničili *Synov Atlantídy*. Potom som pozdvihol svoju palicu a zameral vibračný lúč, zasahujúc ich na mieste ako úlomky kameňa hory. Prehovoril som k nim potom kludne a v mieri o sile *Atlantídy*, hovoriac o tom, že sme deti *Slnka* a jeho poslovia. Zastránil som ich ukážkou zázračnej vedy a uvoľnil ich až v okamihu, keď sa plazili pri mojich nohách.

Dlho sme žili v zemi *Khém*, dlho a ešte dlhšie. Kým sme poslúchali príkazy *Pána*,

ktorý hoci spiaci žije večne, poslal som *Synov Atlantídy*, vyslal ich mnohými smermi, aby z lona času znovu mohla povstať múdrosť u ich detí.

Dlho som žil v zemi *Khém*, činiac veľké diela z múdrosti vo vnútri. Deti *Khému* rástli vo svetle poznania. Odstrelil som potom cestu do *Amentí*, aby som si mohol zachovať svoju moc, žijúc vek za vekom *Slnko Atlantídy*, udržiujúc múdrosť, uchovávajúc záznamy.

Veľkí vyrástli synovia *Khému*, podrobujúc si okolitý ľud, dorastajúc pomaly v silách Duše. Teraz idem načas spomedzi nich do tmavých siení *Amentí*, hlboko do siení *Zeme*, pred *Pánov Mocí*, znovu tvárou v tvár *Zotrývajúcemu*.

Vystúpil som vysoko nad vchod, vstupnú bránu, vedúcu dolu do *Amentí*. Len zopár by si tam s odvahou trúfalo, len pár ich prešlo portálom do tmavej *Amentí*. Vystúpiac cez priechod, Ja, mocná pyramída, použijúc silu, ktorá prekoná silu *Zeme* (gravitáciu, pozn. zo zdrojového prekladu). Hlboko a ešte hlbšie umiestňujem silový dom či komoru; z nej som vyrezal kruhový priechod siahajúci takmer až k veľkému vrcholu. Tam vo vrchole položil som krištál, vysielajúci lúč do „Časo-Priestoru“, priťahujúci silu mimo éteru, koncentrujúcu sa nad bránou *Amentí*. (Pozri Veľkú Pyramídu od Doreala, pozn. zo zdrojového prekladu.)

Vybudoval som ďalšie komory, všetky zdanlivo prázdne a predsa vo vnútri skryté kľúče do *Amentí*. Ten, kto by si odvážne trúfol do tmavých ríš, nech je najskôr očistený dlhým pôstom. Ulahne do kamenného sarkofágu v mojej komore. Potom mu odhalím veľké mystériá. Čoskoro bude zavedený na miesto stretnutia so mnou, stretnem sa s ním dokonca v temnotách *Zeme*, Ja, *Thóth*, *Pán Múdrosti*, stretnem sa s ním, obránim ho a zotrívam vždy s ním.

Vystaval som *Veľkú Pyramídu* podľa vzoru pyramídy zemskej sily, horiacej večne, aby taktiež ona mohla pretrvať veky. Do nej som vstaval moje poznanie „*Magickej Vedy*“, aby som tu smel byť, keď sa znova vrátim z *Amentí*. Vždy, zatiaľ čo spím v *Sieňach Amentí*, moja duša sa bude inkarnovať slobodne sa potulujúc, žijúc medzi ľuďmi v tejto alebo inej forme. (*Hermes, trojzrodený*.)

Som *Emisárom Zeme Zotrývajúceho*, plniac jeho nariadenia, aby človek mohol byť pozdvihnutý. Teraz sa vraciam do *Siení Amentí*, zanechávajúc za sebou niečo z mojej múdrosti. Chráňte a uchovajte nariadenia *Zotrývajúceho*: Pozdvihnite len svoje oči svetlu v ústrety. Určite časom budete v jednote s *Pánom*,

určite právom budete v jednote s *Pánom*,

určite právom budete v jednote so *Všetkým*.

Teraz vás opúšťam. Poznáte moje nariadenia, uchovajte ich a buďte nimi a ja budem s vami, pomáhajúc a sprevádzajúc vás do Svetla.

Teraz sa predo mnou otvára portál. Schádzam dole do temnoty tmy.

